

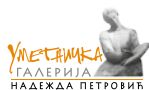
Уметничка галерија
»Надежда Петровић«

ЖОЛТ
КОВАЧ

БРАНИСЛАВ
НИКОЛИЋ

Чачак, децембар 2019.

ПРЕЖИВЕТИ РАД

SURVIVING WORK

ЖОЛТ КОВАЧ | ŽOLT KOVAČ
БРАНИСЛАВ НИКОЛИЋ | BRANISLAV NIKOLIĆ

Чачак, децембар 2019.

Посматрајући *Меморијал Надежде Петровић*^[1] (1960) као окосницу целокупне делатности Уметничке галерије „Надежда Петровић“, увиђа се значај манифестације, не само за уметничку сцену Србије, већ пре свега за ову установу културе и град у коме се налази. Из *Меморијала* у ширем контексту проистиче програмско опредељење Галерије које је у основи везано за контексте савремене уметности, њене продукције, презентације и музеализације. Такав програм, који је у бити одређен *једном* изложбом, носи са собом јасно прецизирану и дефинисану оријентацију која, делујући као узрочно-последични однос, производи друге садржаје и битно утиче на њих. С тим у вези стоје награде које су установљене са оснивањем *Меморијала Надежде Петровић*^[2]: *Награда Меморијала Надежде Петровић*, *Награда Радничких савета чачанских предузећа* и *Награда града Чачка*, *Награда јубилеје* која се додељује од Другог *Меморијала* (1962), *Општина награда* (Заједнице културе Чачак, 1972), као и *Награда Уметничке галерије „Надежда Петровић“* (1993).

- 1 Види: Милица Петронијевић, „Меморијал Надежде Петровић, Двадесет изложби 1960 – 1998“, *Наслеђа*, св. 2, Чачак, Уметничка галерија „Надежда Петровић“, 1999; Снежана Стаменковић, „50 година Меморијала Надежде Петровић“, Чачак, Уметничка галерија „Надежда Петровић“, 2010.
- 2 Милица Петронијевић, „Меморијал Надежде Петровић, Двадесет изложби 1960 – 1998“, *Наслеђа*, св. 2, Чачак, Уметничка галерија „Надежда Петровић“, 1999; Драгана Божовић, Јулка Марнковић, Милица Петронијевић, Мирјана Рацковић, „Уметничка галерија „Надежда Петровић“ 1961 – 2011“, Чачак, Уметничка галерија „Надежда Петровић“, 2012, 112-113.

Perceiving the *Nadežda Petrović Memorial*^[1] (1960) exhibition as the backbone of the entire activity of the Nadežda Petrović Art Gallery, we acknowledge the significance of this manifestation, not only for the Serbian art scene but primarily for this institution of culture and the city it is located in. The *Memorial* is the core producing the programme commitment of the Gallery, in its broader context, primarily linked to the contexts of contemporary art, its production, presentation and museologisation. The programme essentially determined by *one* exhibition, has a clearly specified and defined orientation that functions as a cause and effect relationship producing other contents and having a significant impact on them.

The founding of the *Nadežda Petrović Memorial*^[2] exhibition resulted in the

- 1 See: Milica Petronijević, „Memorijal Nadežda Petrović, Dvadeset izložbi 1960-1998“, /Nadežda Petrović Memorial, Twenty Exhibitions 1960-1980/, *Nasleđa*, sv. 2, Čačak, Umetnička galerija „Nadežda Petrović“, 1999; Snežana Stamenković, „50 godina Memorijala Nadežde Petrović“, / Nadežda Petrović Memorial - 50 Years / Čačak, Umetnička galerija „Nadežda Petrović“, 2010.
- 2 Milica Petronijević „Memorijal Nadežda Petrović, Dvadeset izložbi 1960-1998“, / Nadežda Petrović Memorial, Twenty Exhibitions 1960-1980/, sv. 2, Čačak, Umetnička galerija „Nadežda Petrović, 1999; Dragana Božović, Julka Marinković, Milica Petronijević, Mirjana Racković, Umetnička galerija „Nadežda Petrović“ 1961-2011 / Nadežda Petrović Art Gallery 1961-2011/ Čačak, Umetnička galerija „Nadežda Petrović“, 2012, 112-113.

Жолт Ковач: Конференција грушћивених група | Žolt Kovač: Conference of the Social Groups, 2014

Од наведених признања, данас се додељују награде Меморијала (подразумева новчану надокнаду), Галерије и Публице (обавезују на самосталну изложбу и/или откуп). Њихова специфичност се огледа у томе што директно везују програм Галерије за Меморијал с једне стране, док с друге рефлектују годинама негован укус и образовање, пре свега локалне публице у погледу визуелних уметности.

Профилишући у извесној мери излагачку праксу кроз изложбе награђиваних на Меморијалу Надежде Пејровић и откупну политику која је делом у вези са уметницима који су на неки начин директно или посредно проистекли из њега, јасан је показатељ одговорности и приоритета у планирању и приређивању сваког наредног издања.

На 27. Меморијалу Надежде Пејровић (2014) који је носио назив *Ко ѿо ѿамо ѿева*, селектора др Дејана Сретеновића, *Најраду ѿублице* су на основу броја гласова равноправно поделили

establishment of the following awards: *Nadežda Petrović Memorial Award*, *Čačak Enterprises Workers' Councils Award*, the *Čačak City Award*, *Public Choice Award* since the second *Memorial* (1962), *Acquisition Award* (Čačak Community of Culture, 1972) as well as the *Nadežda Petrović Art Gallery Award* (1993). Nowadays, of the above mentioned, the following have remained: the *Memorial Award* (implying financial compensation), the *Gallery Award* and the *Public Choice Award*, (obligation of the gallery to showcase the recipients' solo shows and/or purchase works). The specificity of the awards is reflected in the fact that they directly connect the Gallery programme with the *Memorial* on one hand while on the other they reflect the Gallery's long standing endeavor in educating and cultivating the taste primarily of the local public in the sphere of visual arts.

Profiling the exhibiting practice to a certain extent by mounting solo shows of the artists awarded at the *Nadežda Petrović Memorial* exhibitions and the Gallery acquisition policy that is partially

Бранислав Николић: *Секундарна архитектура* | Branimir Nikolić: *Raw Material Architecture*, 2013/2014

Жолт Ковач за рад *Конференција друшћивених јруи* и Бранислав Николић за рад *Секундарна архитектура*. Тематски оквир 27. *Меморијала* реализован је у контексту (места) критички ангажоване савремене српске уметности, а радови ових уметника, чија је заједничка самостална изложба пред нама, препознати су од стране посетилаца као истинита уметничка дела која своју улогу комуникације идеје/поруке/проблема остварују транспарентно и концизно.

Изложбе награђиваних уметника имају посебну вредност у програмском планирању Галерије, јер на специфичан начин представљају наставак *Меморијала Надежде Петровић*. Овогодишња 30. изложба награђених^[3] нуди неколико аспеката

connected with the artists which have in a certain way directly or indirectly stemmed from it, is a clear indicator of the responsibility and priority in planning and organizing every following edition of the *Memorial*.

According to the number of counted votes Žolt Kovač for his work *Conference of Social Networks* and Branimir Nikolić for his work *Secondary Architecture* shared the *Public Choice Award* of the 27th *Nadežda Petrović Memorial* (2014), titled *Who's Singin' Over There?* (selector Dr. Dejan Sretenović). The thematic framework of the 27th *Memorial* dealt with the context (place) of the critically engaged contemporary Serbian art and the works of these two artists whose joint solo show, now showcased, was recognized by the viewers as authentic works of art that realized their role of communicating an idea/ message/issue transparently and concisely.

The awarded artists' exhibitions are specially significant for the programme planning of the Gallery because they represent, in a specific way, a continuation

3 До сада одржане изложбе награђиваних аутора: Миљенко Станчић (1963), Андреј Јемец (1966), Раденко Мишевић (1967), Франце Михелич (1969), Исидор Врсајков (1971), Никола Гвозденовић (1973), Војислав Станић (1975), Сафет Зећ (1978), Владимир Величковић (1980), Јоже Тисникар (1981), Велизар Крстић (1983), Божидар Дамјановски (1985), Фердинанд Кулмер (1987), Андраж Шаламун (1990), Милан Блануша (1994), Владимир Дуњић (1995), Урош

Can't Stop the Traffic in My Mind

посматрања, што због округлог броја који може представљати добар повод за ретроспективно сагледавање до сада одржаних изложби у педесет шест година дугој историји, тако и због представљања опуса два уметника који су суштински различити, а обједињени једним галеријским простором и постављени у дијалогски однос који имплицира нове садржаје и додатна значења.

Ђурић и Зоран Маринковић (1996), Јован Чекић (1998), Михаило Ђоковић Тикало (2001), Живко Грозданић Гера (2003), Миодраг Кркобабић (2003), Чедомир Васић (2004), Милован ДеСтил Марковић (2008), Аница Вучетић (2008), Драгана Жаревац (2008), Ана Крстић (2012), Боба Мирјана Стојадиновић (2012), Бојан Ђорђевић (2017), Невена Хаџи Јованчић (2019). Види: Драгана Божовић, Јулка Марнковић, Милица Петронијевић, Мирјана Рацковић, „Уметничка галерија „Надежда Петровић“ 1961 – 2011“, Чачак, Уметничка галерија „Надежда Петровић“, 2012, 112-113.

of the *Nadežda Petrović Memorial* exhibition. This year's 30th exhibition of awarded artists³¹ offers several aspects for reflection. One of them is the round number of exhibitions that may serve as good pretext for a retrospective overview of the exhibitions held in its fifty-six year old history while the other may be showcasing the oeuvre of two essentially different artists joined by a single gallery space and positioned in a dialogue relationship that implies new contents and added meanings.

“A person who owns capital commands the person who “only” owns his life, human skill, vitality and creative productivity. “Things” are higher than man. The conflict between capital and labor is much more than the conflict between two classes, more than their fight for a greater share in the social product. It is a conflict between two principles of value: that between the world of things, and their amassment, and the world of life and its productivity.”

Erich Fromm, *Sane Society*

31 The awarded artists who had solo shows: Miljenko Stančić (1963), Andrej Jemec (1966), Radenko Mišević (1967), France Mihelić (1969), Isidor Vrsajkov (1971), Nikola Gvozdenović (1973), Vojislav Stanić (1975), Safet Zec (1978), Vladimir Veličković (1980), Jože Tisnikar (1981), Velizar Krstić (1983), Božidar Damjanovski (1985), Ferdinand Kulmer (1987), Andraž Šalamun (1990), Milan Blanuša (1994), Vladimir Dunjić (1995), Uroš Đurić and Zoran Marinković (1996), Jovan Čekić (1998), Mihailo Đoković Tikalo (2001), Živko Grozdanić Gera (2003), Miodrag Krkobabić (2003), Čedomir Vasić (2004), Milovan DeStil Marković (2008), Anica Vučetić (2008), Dragana Žarevac (2008), Ana Krstić (2012), Boba Mirjana Stojadinović (2012), Bojan Đorđević (2017), Nevena Hađi Jovančić (2019). See: Dragana Božović, Julka Marinković, Milica Petronijević, Mirjana Racković, Umetnička galerija “Nadežda Petrović” 1961 – 2011 / Nadežda Petrović Art Gallery 1961 – 2011 / Čačak, Umetnička galerija “Nadežda Petrović”, 2012, 112-113.

„Особа која поседује капитал командује особи која поседује „само“ сопствени живот, људску вештину, виталност и стваралачку продуктивност. „Ствари“ су изнад људи. Борба између капитала и рада није само борба између две класе, није само борба за већим уделом у друштвеном производу. То је борба између два принципа вредности: *између свећа ствари и свећа животи* и *њејове продуктивности*.“

Ерих Фром, *Здраво друштво*

Назив изложбе *ПРЕЖИВЕТИ РАД* проистекао је из промишљања о потенцијалним заједничким елементима у стваралаштву оба аутора, који би омогућили услове за формулисање једног концепта као полазне тачке за грађење изложбе. Промисљена да функционише као целина, хумористичко-иронично поигравање са називом истиче ангажован приступ у уметничком опусу и једног и другог аутора са фокусом на *рад* који је присутан у различитим визуелним, контекстуалним и појмовним оквирима. У нашој језичкој култури реч *рад* има више значења која се свакодневно употребљавају како би се означиле разнолике ситуације. У свом поимању он може бити схваћен као посао, активност, деловање, књижевно/научно/стручно дело или као труд, брижљивост, ангажованост, марљивост, а може да буде и у функцији означитеља „производа“, односно уметничког рада, итд.^[4] Наслов би требало да реферише и на социјални статус и положај (не само) уметника у Србији, у друштвено-политичким околностима које су га је позиционирале у неодрживу ситуацију, услед које су принуђени да егзистенцијална питања, као и већина, решавају на друге начине^[5],

SURVIVING WORK as the title of the exhibition evolved from a reflection on the potential common elements in the art of both artists, that would allow for a formulation of a single concept as the starting point for the constructing of the exhibition. It was conceived to function as a humorous-ironic play with the title of the exhibition stressing the engaged approach in the artistic oeuvres of both artists focusing on *work* present in various visual, contextual and conceptual frameworks. The word *work* has several meanings in the Serbian language that are used in everyday situations to signify various situations. It can mean: work, activity, agency, a literary/scientific/professional paper or as endeavor, carefulness, engagement, diligence and it can have the function of a signifier of a “product”, that is, a work of art, etc.^[4]

The title should refer to the social status and position (not only) of artists in Serbia, in the socio-political circumstances that places them in an untenable situation, due to which they are forced to secure their livelihood, as are most people, by doing other things^[5] not leaving them enough time for exploration and creating art.

SURVIVING WORK implies an overall picture and position of man in an era dominated by global capitalism and unbelievable inequalities that can be read out of *Žolt Kovač's* works^[6]. The artist reexamines the relationship of man towards himself while also directly problematizing the issue of an individual's

4 <https://sr.wiktionary.org/sr-el/%D1%80%D0%B0%D0%B4>

5 Жолт Ковач ради као професор струковних студија у Високој школи струковних студија Београдска политехника. Суоснивач је интернет магазина са савремену уметност

4 <https://sr.wiktionary.org/sr-el/%D1%80%D0%B0%D0%B4>

5 Žolt Kovač works as a professor at the College of Vocational Studies, Belgrade Polytechnic. He is the co-founder of the Internet magazine for contemporary art (www.supervizuelna.com). Branislav Nikolić works in Public Institute for Textbooks in Belgrade.

6 <https://zoltkovac.com/blog/>

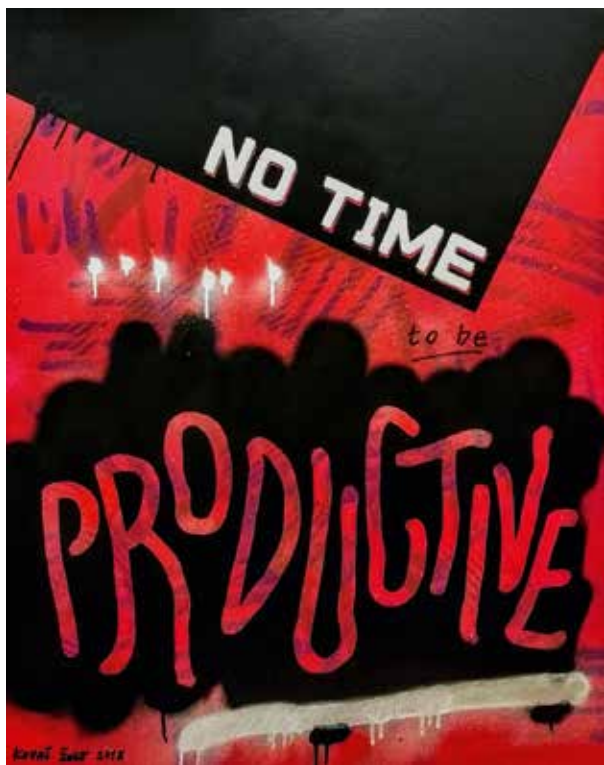
не остављајући превише времена за сам чин уметничког истраживања и стварања.

ПРЕЖИВЕТИ РАД имплицира једну општу слику и место које припада човеку, у ери доминације глобалног капитализма и невероватних неједнакости, што се може ишчитати на сликама **Жолта Ковача**.^[6] Уметник се бави преиспитивањем односа човека према себи, проблематизујући непосредно и питање односа појединца према другима у савременом друштву. У истраживачком односу према пољу уметности, Ковач са огољеном и бруталном искреношћу говори о *обичним* темама *малој* човека данашњице, констатујући заправо стање друштвеног духа и менталног здравља. Говорна позиција његових радова представља лично искуство са којим се врло лако можемо идентификовати, ако не у потпуности, онда барем у једном његовом сегменту.

Претпоставимо ли да само на тренутак нестану главни путеви бекства од реалности, о којима је Ерих Фром писао још средином педесетих година 20. века, мислећи на телевизију, биоскоп, радио, спорт и новине (додајући данас интернет и читаву машинерију којом руководи индустрија моделована према захтевима потрошачког друштва), ослобађајући (слободно) време, да ли би нас ухватила паника од могућности суочавања са собом и стварношћу која је лишена свих сувишних активности и информација којима смо изложени?

.....
Супервизуелна (www.supervizuelna.com). Бранислав Николић ради у Заводу за уџбенике у Београду.

6 <https://zoltkovac.com/blog/>

No Time To Be Productive

relationship towards others in contemporary society. Having an explorative approach towards art Kovač speaks about the *ordinary* topics concerning the *little* man living in today's world with direct and brutal honesty, noting in fact the state of the social spirit and mental health. The verbal position of his works represent a personal experience we can easily identify with, if not completely, then at least in one of its segments.

Let us suppose, if only for a moment, that the main venues of our escape from reality that Erich Fromm wrote about in the mid fifties of the 20th century having in mind television, cinema, radio, sport and newspapers (today we can add the Internet and the whole machinery led by the an industry modeled according to

Конзумеризам као производ глобализације залази у све сфере живота и путем масовних медија намеће и диктира стандарде.^[7] Систем у коме се ствари стичу да би се поседовале пре него користиле, у коме човечанство служи економији, уместо економија човечанству, јер масовна потрошња захтева и масовну производњу,^[8] утичу и на сам рад и однос појединца према њему. Свеукупни ефекти живота у таквом друштву огледају се у продуженом радном времену, додатним пословима и пројектима, слободном времену које је одређено индустријом, животном стилу који је наметнут културом коју диктирају популарни брендови коришћењем нападних маркетинга, растрзаности и брисању граница између приватног и пословног, те то друштво постаје отуђено, препуно високих очекивања и великих оптерећења.

Изложени радови Жолта Ковача у прочишћеној визуелној форми сажимају психолошке процесе који се одвијају у човеку, а који су последица (унутрашње) борбе изазване оваквом свакодневицом. Непосредност у комуницирању смисла и значења апстрактних композиција његових слика постигнута је уношењем текстуалних садржаја који стичу равноправни статус са осталим градивним елементима слике. Значењски оквир Ковачевих слика учитава низ стања која су изражена порукама *Gonna Work Myself to Death, Help, Multitasking, When is enough?, Burnout, Myself can't make it, Can't stop the traffic in my mind, Why?, Everything Is Work – Work Is Not Everything, My Organs Scream Slow Down Man*, итд.

the demands of the consumer society) disappeared, thus liberating (leisure) time. Would we not panic faced with ourselves and reality deprived of the excessive activity and overload of information we are exposed to?

Consumerism as a product of globalization penetrates all spheres of life through mass media that imposes and dictates standards.^[7] It is a system where things are acquired in order to be owned and not used, one where humanity serves the economy instead of the economy serving humanity as mass production demands mass^[8] consumption having an impact on work and the individual's attitude towards it. The overall effects on life in such a society is reflected in extended working hours, extra work and projects, leisure-time determined by an industry, a lifestyle that is imposed by the culture dictated by popular brands using aggressive marketing, distraction and elimination of borders between the private and business, thus such a society becomes alienated, overwhelmed by high expectations and heavy burdens.

In their refined visual form Žolt Kováč's exhibited works epitomize the psychological processes that evolve in man, the ones that are a result of the (inner) struggle provoked by daily life in such circumstances. He achieves directness in communicating the sense and meaning of abstract compositions in his paintings by inserting textual contents that acquire an equal status with other constructive elements of the painting.

7 Игор Трандафиловић, Анђелија Радоњић, Тамара Филиповић, „Карактеристике и последице потрошачког друштва“, приступљено 4.12. 2019. на <https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/1452-4457/2015/1452-44571501079T.pdf>

8 Исто: 80.

7 Igor Trandafilović, Anđelija Radonjić, Tamara Filipović, „Karakteristike i posledice potrošačkog društva“ /Characteristics and Consequences of the Consumer Society/ accessed 04 12 2019 at <https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/1452-4457/2015/1452-44571501079T.pdf>

8 Ibid. p.80

Sympathetic Overdrive

Приступајући уметности као сфери друштвене одговорности која има активну функцију, ако не да мења, онда барем да иницира промене, директна комуникација са посматрачем и непосредна порука од изузетног су значаја за Ковача. Користећи се искуствима уличне уметности која је својом природом и местом настанка намењена да допире до најширих слојева становништва, употребом спрејева интензивне колористичке скале, шаблона и типографије, остављено је минимално простора за неразумевање или погрешно интерпретирање представљеног. Стратегије уличне уметности преведене на сликарско платно доприносе артифицијелности слике која носи елементе дигиталног, манифестујући јединствен стилски и идејни уметнички израз.

The framework that explains the meaning of Kovač's works implies a whole series of states expressed in the messages: *Gonna Work Myself to Death, Help, Multitasking, When Is Enough? Burnout, Myself Can't Make It, Can't stop the traffic in my mind, Why?, Everything is Work – Work is Not Everything, My Organs Scream Slow Down Man*, etc.

Direct communication with the viewer and the direct message has exceptional meaning for Kovač who approaches art as a sphere of social responsibility that has an active function if not to change then at least to initiate changes. Using the experience of street art that is by its nature and place of origin intended to reach the broadest classes of society, using sprays of intensive color scale,

„У стваралачком акту човек превазилази себе као креатуру, уздиже себе изнад пасивности и случајности своје егзистенције у област целисходности и слободе. У човековој потреби за превазилажењем лежи корен љубави, као и уметности, религије и материјалне производње.“

Ерих Фром, *Здраво друштво*

За уметника невероватне стваралачке и физичке енергије као што је **Бранислав Николић**, рад представља форму *преживљавања* у смислу унутрашње неопходности бића, али и формалних и концептуалних аспеката његовог стваралаштва, изражених и кроз пренамену пронађених одбачених материјала и њихову реконтекстуализацију („Београдски стубови“, „Секундарна архитектура“, „Градска огледала“, „ Superstructure “, итд).

Представљени радови омогућавају врло сажет преглед доминантних тема и мотива у Николићевом опусу који су заступљени у сликама, објектима, цртежима и јавним скулптурама.^{9]} Посебан сегмент његовог стваралаштва чини однос према материјалу, његовим физичким и изражајним својствима, пореклу и статусу који заузимају у самом процесу рада и материјализацији идеје, што се на изложеном и те како може препознати.

Као један од карактеристичних мотива издваја се фабрички димњак, чији тематски оквир има универзално значење, те се може схватити као симбол модерног друштва и индустријализације. Минималним интервенцијама на пољу форме Николић га преображава у торањ цркве и/или џамије, поигравајући се тако перцепцијом облика и значења („Convertible“). Кроз ова два мотива,

templates and typography, minimum space is left for not understanding or misinterpreting the presented. Strategies of street art transposed on the canvas contribute to the artificiality of the painting that has elements of the digital, manifesting a single stylistic and conceptual artistic expression.

“In the act of creation, man steps beyond himself as a creature and rises above passivity and the coincidence of his existence into the realm of freedom and meaning. In his need to transcend can be found one of the roots not only of love, but of art, religion and material production.”

Erich Fromm, *Sane Society*

For an artist of incredible creative and physical energy as is **Branislav Nikolić** work represents a form of *survival* in the sense of an inner necessity of his being while also representing formal and conceptual aspects of his creativity expressed by conversion of found discarded material and its recontextualization (*Belgrade Columns, Secondary Architecture, City Mirrors* and *Superstructures*, etc.)

The showcased works give us a very concise overview of dominant topics and motifs in Nikolić's oeuvre represented by paintings, objects, drawings and public sculptures.^[9] His attitude towards the material, clearly recognized in the showcased pieces, represents a special segment of his art, its physical and expressive characteristics, its origin and the status it has in the very process of work and materialization of an idea.

The factory chimney is one of the characteristic motifs that stands out, an object who thematic framework has universal

9 Више о целокупном опусу Бранислава Николића видети на <http://branislavnikolic.net/>, с обзиром да је на изложби представљен ограничен избор радова.

9 Since this exhibition presents a limited number of Branislav Nikolić's works for a complete oeuvre see: <http://branislavnikolic.net/>

Мораш бити паметнију | You Have to Be Smarter

димњака (фабрика) и торња (црква/џамија), може се промишљати однос материјалног и духовног света. Казимир Маљевић је сматрао да је човек зарад достизања савршенства „... за себе изградио два пута: религијски техникум и световни или фабрику, односно изградио је цркву и фабрику“^[10], придружујући им и трећи пут, пут уметности.

У раду „Мораш бити паметнији“ (триптих од необрађеног дрвета) сумирају се различити нивои промишљања Николићевог дела обухватајући распон тема од религијског, тј. верске (не)толеранције и растућег радикализма и екстремних ситуација које постају карактеристика многих конфесија, до односа према индустријализацији

meaning, thus it can be perceived as a symbol of modern society and industrialization. Intervening minimally with the form Nikolić converts it into a church steeple and/or mosque minaret, thus playing with the perception of forms and meanings (*Convertible*). One can reflect on the relationship between the material and spiritual world through these two motifs the chimney (factory) and tower (church/mosque). Kazimir Malevich thought that man in order to attain perfection "... constructed two paths for himself: the religious technicum and the secular or the factory, that is he built the church and the factory"^[10], adding the third path, the path of art.

10 Казимир Маљевић, „Бог није збачен, уметност, црква, фабрика“, приредили и превели Александра Грубор и Петар Ћуковић, 3+4 (часопис студената историје уметности, Београд), Одељење за историју уметности Филозофског факултета у Београду (Семинар за модерну уметност), 1983, 15.

10 Kazimir Maljevich: „Bog nije zbačen umetnost, crkva, fabrika“ /God Is Not Dethroned: Art, Church, Factory/, priredili i preveli Aleksandra Grubor and Petar Ćuković, 3+4, (časopis studenata istorije umetnosti, Beograd), Odeljenje za istoriju umetnosti, Beograd, 1983, 15.

и напретку, трансформацији концепта самог рада, месту радника у новом поретку, итд.

Ове различите релације изражене су и скулптуром „Димњак“ („Чист зид“) направљеном од сапуна, по домаћој рецептури, чиме је постигнута још једна димензија читања и промишљања темата у контексту материјала и екологије.

У Николићевом стваралаштву се препознаје још једна важна тема која се тиче, у једном проширеном значењу, права свих на (адекватан) *кров над љавом*, а која је представљена управо мотивом крова. Варијацијама овог мотива уметник синтетиче искуства различитих промишљања и тако проблематизује питања урбицида, праћена (нелегалним) градњама у којима су ставови струке готово у потпуности искључени, сумњивих приватизација, те и оних друштвенополитичких и социјалних конотација које сугеришу право на пристојан живот („Кров“).

Овој теми посвећена је и скулптура „Четири воде“ постављена у јавном простору, а која се бави истраживањем утицаја и функције скулптуре у друштву. Пракси промишљања поља деловања и домета јавне скулптуре припада и „Бесконачни стуб“ са очигледним референцама које се ослањају на дело једног од најзначајнијих и најутицајнијих скулптора са почетка 20. века Константина Бранкушија и његов „Бескрајни стуб“.^[11]

Димњак | Chimney

His work *You Have to Be Smarter* (triptych of unprocessed wood) sums up the different levels of reflection on Nikolić's work encompassing a span of topics from the religious, that is religious (in) tolerance and the growing radicalism and extreme situations that have become characteristic of many confessions to their attitude towards industrialization and progress, transformation of the very concept of work itself, the worker's place in the new order, etc.

These different relations are also expressed in the sculpture *Chimney (Clean Wall)*, made of homemade soap, thus achieving another dimension of reading and reflection on the topic in the context of material and ecology.

11 Константин Бранкуши рођен је у Румунији 1876. године. Био је један од првих скулптора који су

уметности Филозофског факултета у Београду (Seminar za modernu umetnost), 1983, 15.

Krov | Roof

Тој групи, коју карактерише термин *бескрајни низ*, припада и рад „Кајловање“ изложен у простору Галерије, а који заједно са већ поменутиим радовима потврђује хумор као интегрални и веома важан сегмент Николићевог стваралаштва. Премда се ови радови могу посматрати са неколико проблемских аспеката, те и са становишта структуралних и конструктивних особина, њихова симболика је врло јасна у контексту свакодневице и критички ангажованог односа према њој.

Изложбом Жолта Ковача и Бранислава Николића *ПРЕЖИВЕТИ РАД* подвлачи се значај континуираног приређивања изложби награђиваних аутора на *Меморијалима Надежде Петровић*, који је свакако један од предуслова за успостављање високих излагачких стандарда.

Назив изложбе сабира више могућности за интерпретацију и може бити мишљен дословно и метафорички, те бити и означитељ различитих

.....
 експериментисали са апстрактном уметношћу. У његовом родном месту Тиргу-Жију (Румунија) на Авенији хероја налази се споменички комплекс подигнут 1937/1938. године у част погинулим војницима у Првом светском рату. Целина се састоји од три елемента: „Сто тишине“, „Капија пољупца“ и „Бескрајни стуб“.

Another important topic in Nikolić's art, in a broader spectrum of meaning, is the right of everyone to (an adequate) *roof over one's head* represented specifically by the motif of a roof. Varying this motif the artist synthesis the experience of different reflections and thus problematizes the issue of uricide, followed by (illegal) building when professionals stances are almost completely ignored, dodgy privatizations, as well as those socio-political and social connotations that suggest the right to a decent life (*Roof*).

The sculpture *Four Waters* also devoted to this topic and situated in a public space examines the impact and function of sculpture in society. His *Endless Column* also belongs to the practice of reflection on the impact and scope of a public sculpture with obvious reference to the work *Endless Column*^[11] by Constantine Brancusi, one of the most important and most influential sculptors from the beginning of the 20th century.

The piece *Chocking*, showcased in the Gallery, belongs to this group characterized by the term *endless sequence* that together with the mentioned works confirms humor to be an integral and very important segment of Nikolić's art. Although these pieces can be seen from several problematic aspects and from a standpoint of structural and constructive characteristics, their symbolism is very clear in the context of daily life and a critically engaged attitude towards it.

Žolt Kovač and Branislav Nikolić's exhibition *Surviving Work*, highlights the

11 Constantin Brancusi was born in Romania in 1876. He was one of the first sculptors who experimented with abstract art. He created a monumental complex in honor of the Romanian soldiers killed in First World War in the Avenue of Heroes in his birthplace Tîrgu Jiu in 1937/1938. The complex consists of three elements: the the and the .

форми *преживљавања* сложене друштвене стварности у Србији.

За Ковача процес истраживања полази од сопственог искуства, док је за Николића тај пут обрнут, јер питања која проблематизује чини са становишта општег, артикулишући лични став, чиме се на неки начин допуњују, комуницирајући са посматрачем у синергији. На тај начин предложени изложбени формат нуди могућност превазилажења формалне и медијске разлике, као и изазова у кустоском концепту, ауторском приступу изложби, али и у контексту публике, њеног доживљаја и поимања представљеног.

Марија Радисавчевић

significance of continual showcasing the works of the artists awarded at the *Nadežda Petrović Memorials*, it undoubtedly being one of the prerequisites for the establishment of high exhibition standards.

The title of the exhibition sums up several possibilities for interpretation, it can be understood both literally and metaphorically and it could also be a signifier that stands for different forms of *survival* in the complex social reality in Serbia.

Kovač's exploration process starts from his own personal experience while for Nikolić the process is reversed since he first problematizes the issues from a general standpoint and then goes on to articulate a personal stance, thus in some way they complement each other by communicating with the viewer in synergy. Therefore, the proposed exhibition format offers an opportunity to overcome formal and media differences as well as challenges to the curator's concept, to the authorial approach to the exhibition but also in the context of the public, its experience and perception of the showcased art.

Marija Radisavčević

Кајловање | Chocking

ŽOLT **KOVAČ**

ЖОЛТ КОВАЧ

Прича о сликама

О разлозима због којих су настале слике већ сам вам причао. Десио ми се *burnout* услед превише рада и обавеза - посао у школи, други посао графичког дизајнера, уметничка и музичка „каријера“ са свим пропратним активностима, ангажман у *Сујервизуелној*, докторат, разни бочни пројекти, и на крају, а заправо на почетку - породица. Свако има своје границе, а ја сам терао до својих. Оно што је занимљиво да се издвоји јесте то што сам се у почетку, радећи много ствари у исто време и то радећи их добро и предано, осећао веома добро. Био сам фасциниран колико ствари успевам да урадим током једног дана, колико различитих послова да радим у исто време, колико различитих идентитета да променим у кратком временском периоду, док су идеје куљале далеко ван мојих могућности. А онда се у једном моменту десио суноврат. И даље сам обављао много ствари у једном дану, али су се оне стопиле једна у другу и дани су се низали један за другим, дупке испуњени, недељама, па чак и месецима унапред испланирани. Само је ентузијазам нестао, а ја сам се претворио у безличног робота који спроводи сопствени живот. Тада сам схватио да је, барем у мом случају, престала да постоји било каква подела на приватни, пословни и јавни живот, док је дан изгледао тако што је било неопходно обавити одређене ствари које су се низале према неким приоритетима. Постало ми је потпуно свеједно које врсте су послови које је требало обавити, па су се по интензитету и присутности у послу потпуно изједначили нпр. вежбање математике са сином, држање предавања, кување ручка, рад у атељу, регистрација аутомобила, одржавање проба са бендом, набавка хране и потрештина из

The story of the pictures

I already told you about the reasons why the pictures were created. I have had a burnout due to too much work and work - school work, other graphic designer job, artistic and music "career" with all the accompanying activities, Supervision engagement, PhD, various side projects, and last but not least - family . Everyone has their limits, and I push for my own. What is interesting to note is that at first, doing many things at the same time and doing them well and dedicated, I felt very good. I was fascinated by how many things I manage to do in a day, how many different jobs to do at one time, how many different identities to change in a short period of time, while ideas flowed far beyond my capabilities. And then, at one point, a coup happened. I still did many things in one day, but they melted into each other and the days ran one after the other, dupes filled, weeks and even months in advance. Only the enthusiasm

Burnout

Why?

продавнице, писање доктората, ширење веша, интервјуи са уметницима, спремање куће. Тада сам почео да размишљам о томе шта се то заправо догађа, да ли су то само средње године које се просто тако одвијају на свом путу ка старости или има нешто више од тога. Запазио сам да припадам првој генерацији која улази у средње године са свим комуникационим и технолошким помагалима која су променила свет, па и свет рада. Никада раније није било могуће обавити толико комуникације на тако брз и једноставан начин. Некад помислим да је генерацији мојих родитеља требало можда две недеље да размене и проваре толико информација колико данас човек претури преко главе и кроз уређаје за један дан. Са друге стране, у времену конзумеризма, никада нису била већа очекивања од свих аспеката живота, од професионалног деловања, преко улагања у додатно образовање и развијања нових капацитета, сталног реинвентовања на пољу уметности и музике, до улагања у децу, животни простор, тело, здравље, изглед и исхрану. Да не давим даље. Јасно је шта ми се

disappeared, and I turned into a faceless robot carrying out my own life. It was then that I realized that, at least in my case, any division into private, business, and public life ceased to exist, while the day seemed to be necessary to do certain things that went down according to some priorities. I didn't really care what kinds of jobs were to be done, so in terms of intensity and presence in the business, they completely equalized, for example. practicing math with son, lecturing, cooking lunch, working in an atelier, car registration, holding band rehearsals, getting food and supplies from the store, writing a doctorate, spreading laundry, interviewing artists,

getting home ready. Then I started to think about what was really going on, whether it was just middle-aged people who were just going that way on their way to old age, or was there more to it. I have noticed that I belong to the first generation entering middle age with all the communication and technological aids that have changed the world, including the world of work. Never before has so much communication been possible in such a quick and easy way. I sometimes think that it took my parents' generation maybe two weeks to exchange and check as much information as a person today over their heads and through devices in a day. On the other hand, in the age of consumerism, there were never higher expectations of all aspects of life, from professional activity, through investing in additional education and developing new capacities, constant reinvention in the field of art and music, to investing in children, living space, body, health, appearance and nutrition. Not to go further. It is clear what happened to me, ie. what is happening to us all. I'm not an

десило, тј. шта нам се свима дешава. Нисам ја ту неки изузетак, само сам прс'о можда брже него неко други и само сам уметник који од тога има потребу да направи израз.

Након добре и дуге паузе, када се вратила жеља за сликањем, преда мном су биле теме које сам желео да обрадим. Кренуло је од *Help, Good Lord, Sympathetic Overdrive*, па преко *Gonna Work Myself to Death, Can't Stop the Traffic in My Mind*, а наставиће се са *Everything Is Work Is Not Everything, My Organs Scream Slow Down Man* и другим. Садржај је био ту, па је требало развити и неку форму која ће да је носи. Пошто ми је комуникативност слика доста важна, пружио сам руку према формалним стратегијама *street arta* и графичког дизајна, па отуд спрејеви, интензивне боје, шаблони и типографија. Заправо сам желео и имао потребу да се реинвентујем, да смислим неки нови фазон рада који би био одговарајући за место и време и садржај. Кренуо сам са развојем за мене новог ликовног језика, од почетног *mark making*-а, до каснијих колористички интензивнијих радова и уведених текстуалних елемената. Поред *street arta*, вредело би поменути и да моје слике вуку једну „дигиталну“ компоненту, у смислу да у једном моменту током рада често користим дигиталне алате да приведем слику крају и донесем потребне одлуке. То доприноси једној „артифицијелној“ естетици која подсећа на дигиталне радове, али је у изведби потпуно аналогна.

Све у свему, доста личне слике, са искоракком у нови фазон, комбиновањем елемената сликарства, дизајна, *street arta* и дигиталне естетике.

Жолт Ковач

Текст је настао током мејл преписке између Марије Радисавчевић, Бранислава Николића и Жолта Ковача током рада на изложби Преживети рад.

exception here, I'm just busting maybe faster than someone else, and I'm just an artist who needs to express that.

After a good and long pause, when my desire to paint came back, there were topics before me that I wanted to cover. It started with *Help, Good Lord, Sympathetic Overdrive*, and then through *Gonna Work Myself to Death, Can Stop Stop Traffic in My Mind*, and it will continue with *Everything Is Work Is Not Everything, My Organs Scream Slow Down Man* and more. The content was there, so it was necessary to develop some form that would carry it. Since the communicative nature of images is very important to me, I reached out to formal street art and graphic design strategies, hence sprays, intense colors, patterns and typography. In fact, I wanted and needed to reinvent myself, to come up with a new phase of work that would be appropriate for place and time and content. I started developing a new visual language for me, from initial mark-making to later color-intensive works and introduced textual elements. In addition to street art, it is also worth mentioning that my paintings pull a single "digital" component, in the sense that at one point in time I often use digital tools to bring the picture to a close and make the necessary decisions. This contributes to an "artificially" aesthetic that is reminiscent of digital works, but is completely analogous in performance.

All in all, quite a personal image, with a step into a new style, combining elements of painting, design, street art and digital aesthetics.

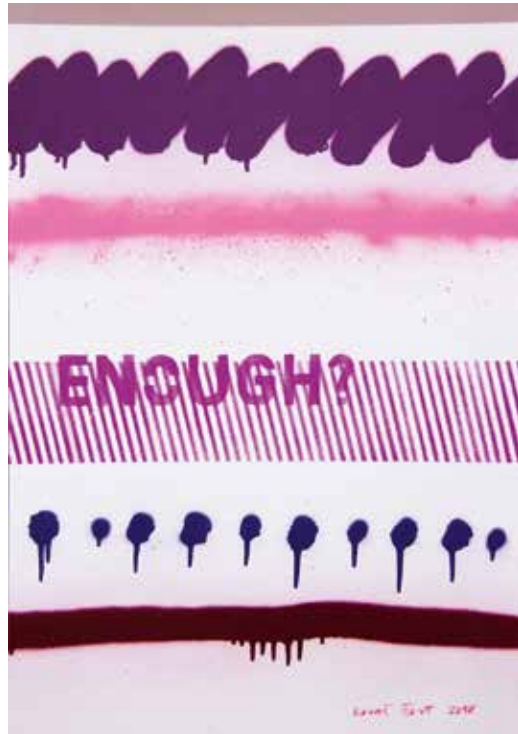
Žolt Kovač

The text was created during a mail conversation between Marija Radisavcevic, Branislav Nikolic and Zolt Kovac during the work on the Survive Work exhibition.

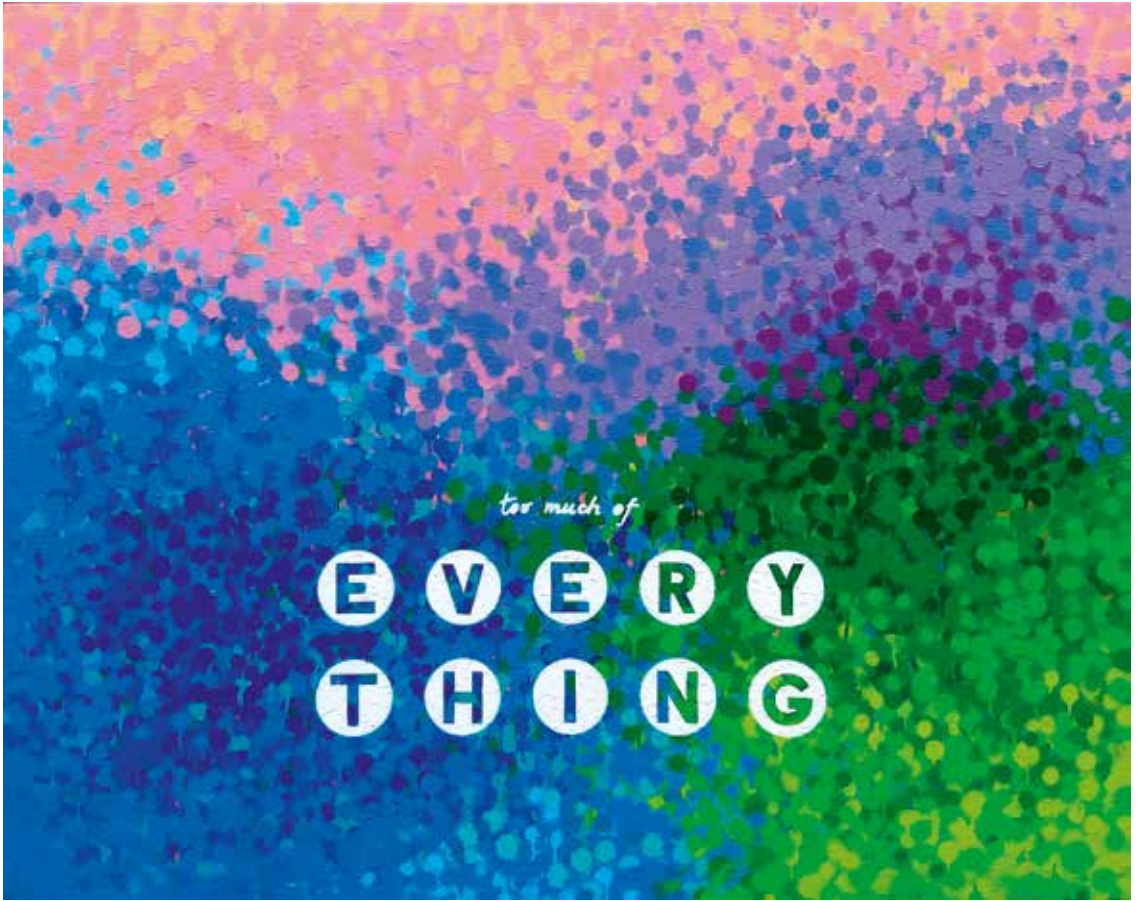

Уметничка галерија „Надежда Петровић“ | Nadežda Petrović Art Gallery

Enough

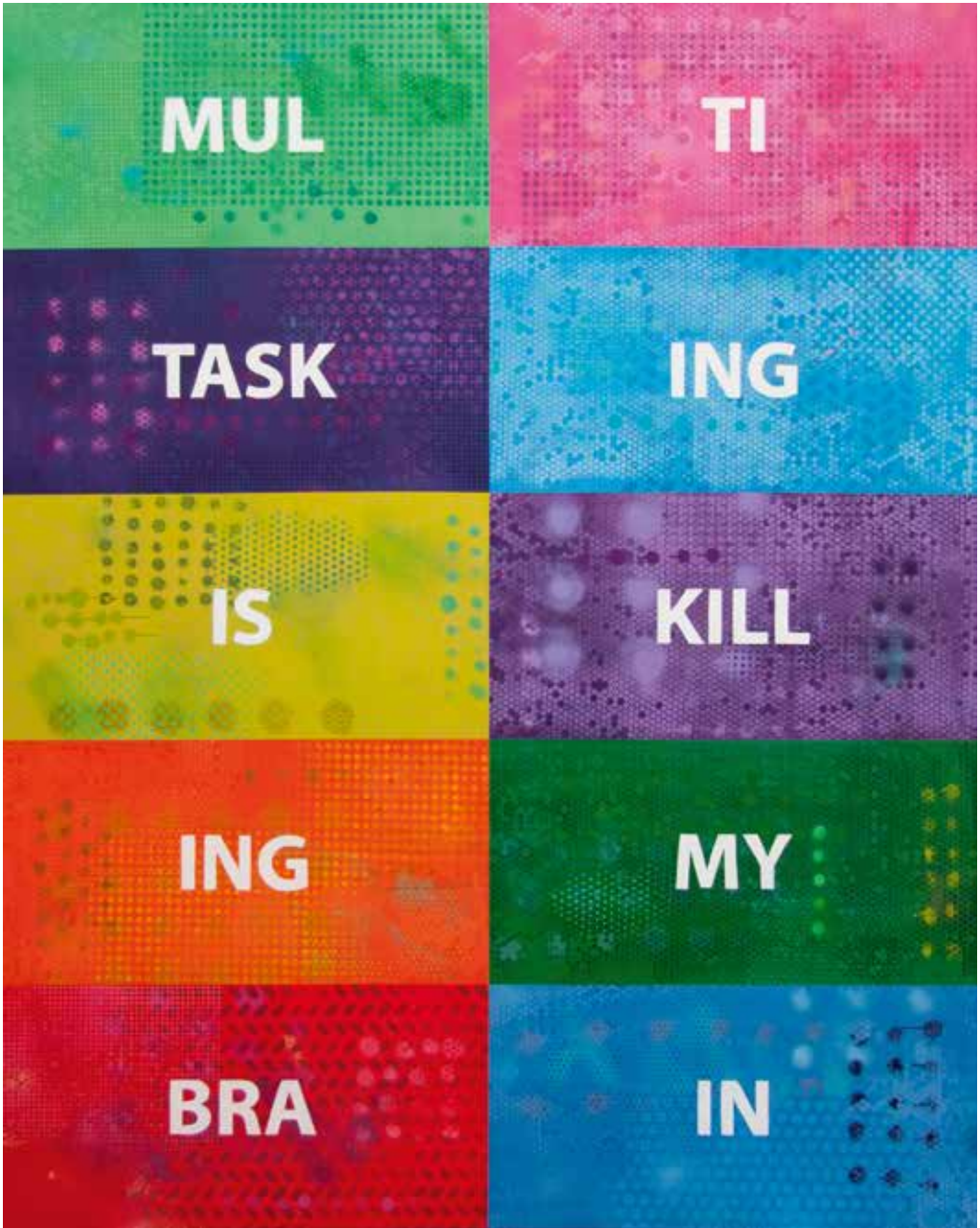
Too Much Of Everything

Another Hippie Day Hooray!

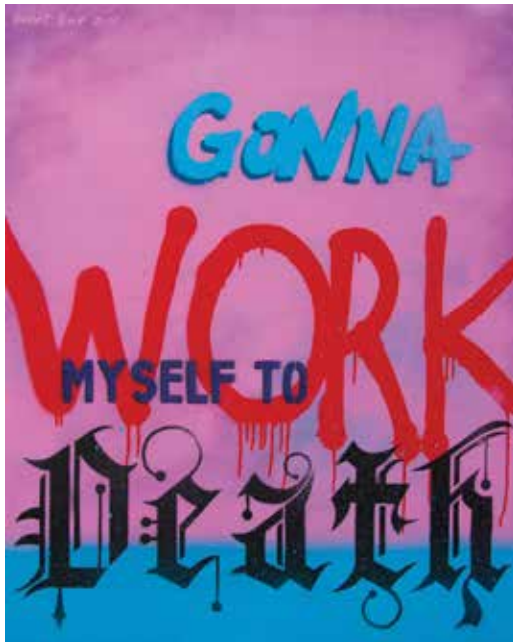
Multitasking Focuslessness

Multitasking Is Killing My Brain

6 Hours 40+

Gonna Work Myself To Death

**EVERYTHING
IS**

WORK

**IS
NOT
EVERYTHING**

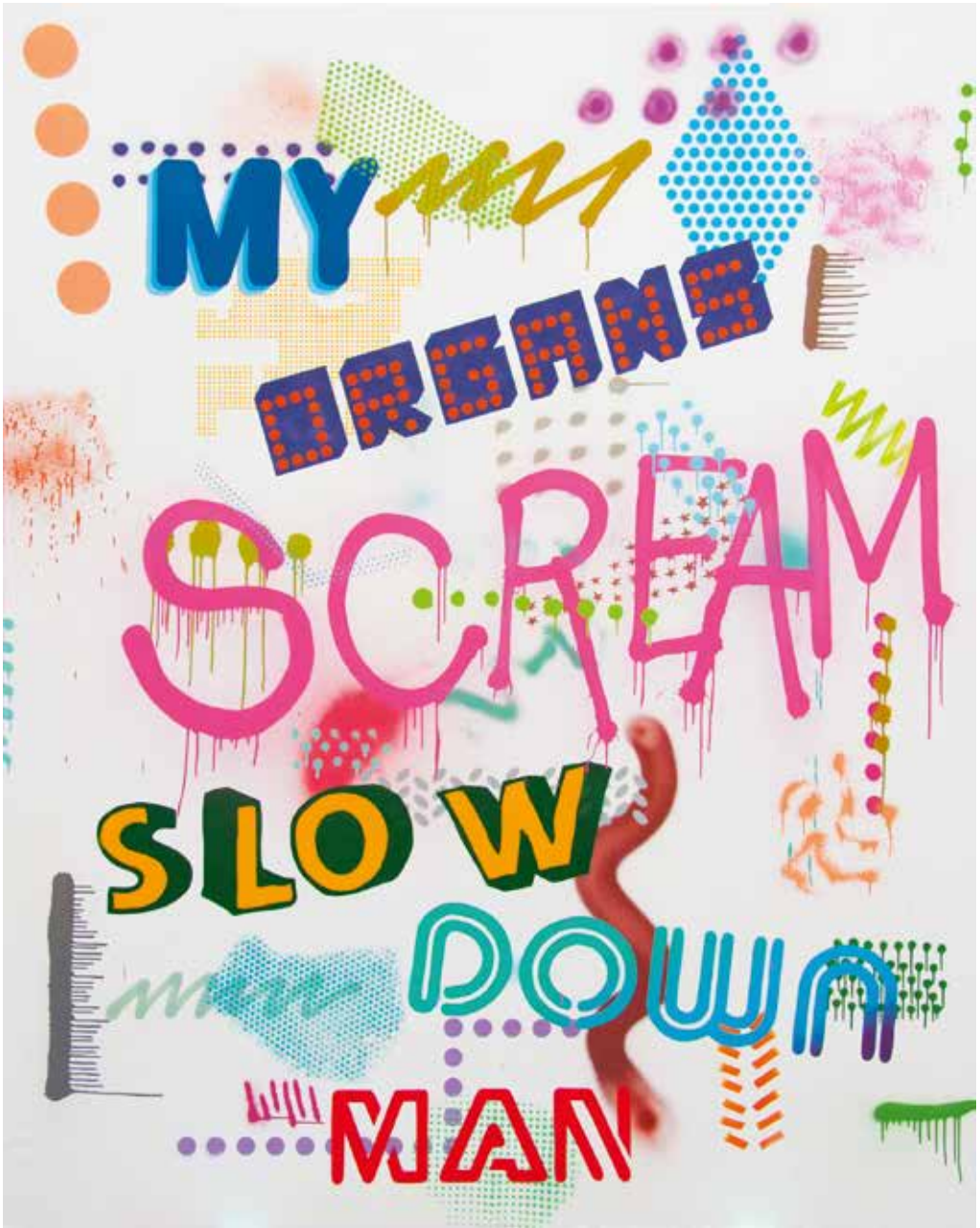
Everything Is Work Is Not Everything

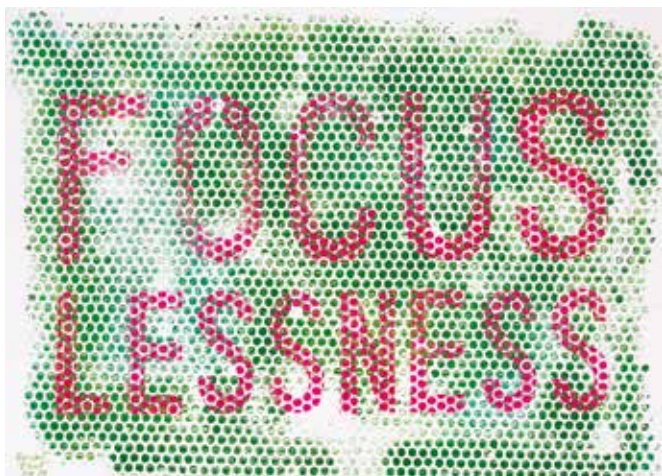
Help

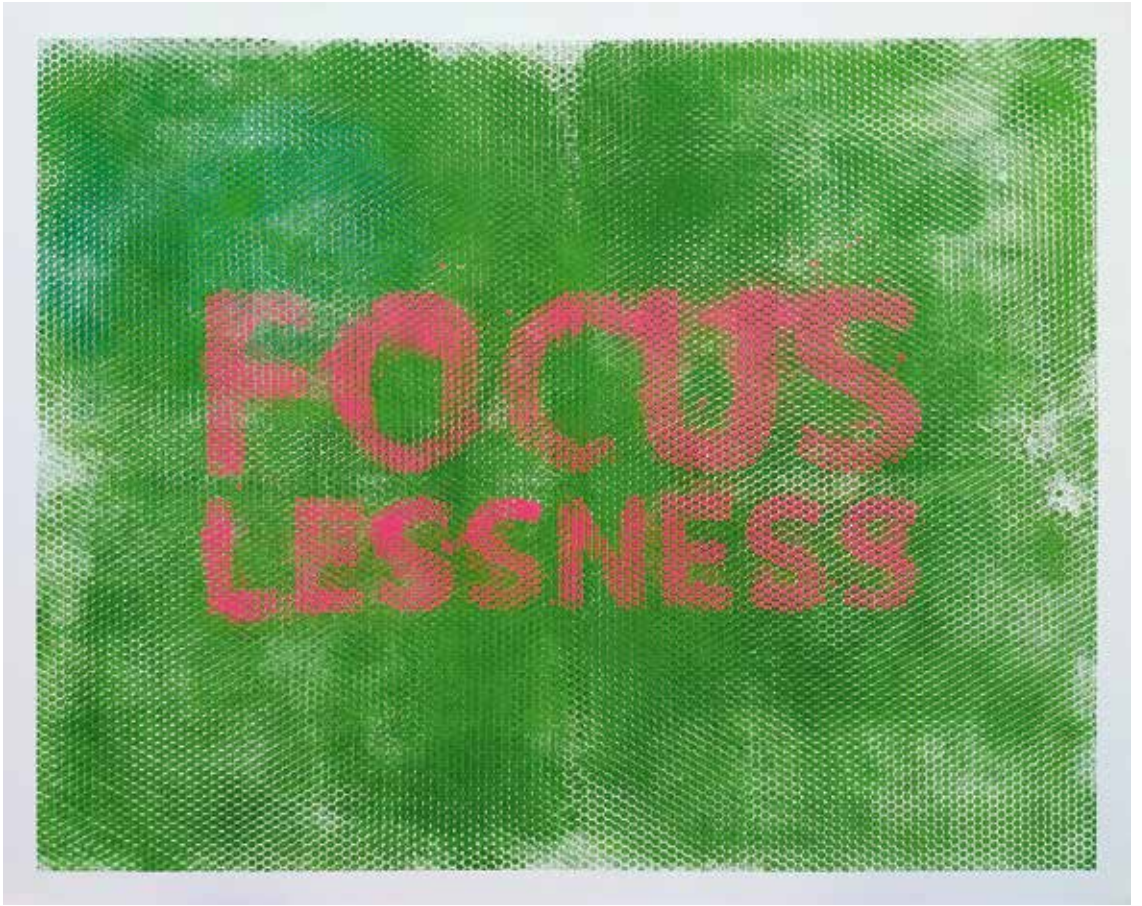
My Organs Scream Slow Down Man

When Is Enough

Focuslessness

Focuslessness

Forever 29 Capitalism

Попис изложених радова | List of exhibited works

- Everything Is Work Is Not Everything**, 2019,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 225 x 180 cm
- My Organs Scream Slow Down Man**, 2019,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 225 x 180 cm
- Forever 29 Capitalism**, 2019, акрилни спреј на платну | spray on canvas, 180 x 225 cm
- Multitasking Is Killing My Brain**, 2019,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 225 x 180 cm
- Too Much Of Everything**, 2019,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 120 x 150 cm
- Focuslessness**, 2019,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 120 x 150 cm
- Sympathetic Overdrive**, 2017,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 120 x 150 cm
- Help**, 2017, акрилик и акрилни спреј на платну | acrylic and spray on canvas, 120 x 150 cm
- Gonna Work Myself To Death**, 2017,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 100 x 80 cm
- 6 Hours 40+**, 2017,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 100 x 80 cm
- Can't Stop the Traffic In My Mind**, 2018, акрилни спреј и маркер на платну | spray and marker on canvas, 100 x 80 cm
- No Time To Be Productive**, 2018, акрилни спреј и маркер на платну | spray and marker on canvas, 100 x 80 cm
- Multitasking Focuslessness**, 2018,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 100 x 80 cm
- Another Hippie Day Hooray!**, 2019,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 100 x 80 cm
- Burnout**, 2019, акрилни спреј на платну | spray on canvas, 45 x 35 cm
- When Is Enough?**, 2019,
акрилни спреј на платну | spray on canvas, 45 x 35 cm
- Enough?**, 2018, акрилни спреј на папиру | spray on paper, 71 x 50 cm
- Focuslessness**, 2018,
акрилни спреј на папиру | spray on paper, 50 x 71 cm
- Focuslessness**, 2018,
акрилни спреј на папиру | spray on paper, 50 x 71 cm
- Why?**, 2019, акрилни спреј на платну | spray on canvas, 50 x 60 cm
- Relax**, 2019, акрилни спреј на платну | spray on canvas, 40 x 30 cm
- No way!**, 2019, акрилни спреј на платну | spray on canvas, 45 x 35 cm
- Private understandings**, 2018,
акрилни спреј на папиру | spray on paper, 71 x 50 cm
- Life/Death**, диптих, 2019,
акрилни спреј на папиру | spray on paper, 50 x 71 cm, сваки | each

Relax

BRANISLAV **NIKOLIĆ**

” Бранислав Николић, аутор који се већ годинама бави пропитивањем друштвене димензије скулптуре као медија у јавном простору (подсетимо се његових радова: *Трафика*, *Cake*, *TV Mountains*), у неколико последњих пројеката, делује као 'археолог савременог друштва'. Предмет његовог интересовања су ламперија, штокови, врата, прозори, остављени поред контејнера, који су изгубили своје првобитне функције: природну (као стабло) и утилитарну (као дрвена грађа). Пронађени отпад уметник

Branislav Nikolić, the author dealing for many years with a social dimension of the sculpture as a medium in public space (to remind ourselves of his earlier works: *Kiosk*, *Tricks*, *TV Mountains*), has acted as an archeologist of the contemporary society within the few last projects. The objects of his interest are wainscot, door frames and windows, abandoned by the garbage containers, which have lost their purpose: natural one (as a tree) and utilitarian (as woodwork). The artist uses the found waste as indexed location of social circumstances in order to create

Капља | Last Drop

користи као индексирано место друштвених околности, а да би створио своју процесуалност тј. остварио уметнички гест који интервенише у друштвеном ткиву. Процес који претходи изради већине његових радова подразумева потрагу по улицама и прикупљање материјала, дрвене столарије избачене из стамбених објеката, локала и институција. Затим његово сортирање, резање, да би се добили употребљиви делови, потом слагање и закуцавање 'колажа' на унапред припремљене дрвене конструкције.

Ипак, ови радови не демонстрирају само Николићеву вештину преобликовања материјала. Николић интервенише тако што доноси друштвено одбачене чињенице, унутар институције уметности где оне добијају нову функцију тј. статус уметничког дела (радови: *Секундарна архитектура*, *Београдски стубови*, *Градска олегал*, *Superstructure*). Градске вибрације постају резонантне на начин који оптимализује друштво и институцију и у естетском али и ангажованом смислу.

Николић се не бави пасивном апропријацијом друштвених чињеница, већ новом интерпретацијом тј. стварањем уметничког дела чија је функција продуктивна друштвена критика која се заснива на рекомбинацији, рекомпозицији и реконструкцији постојећих чињеница. Продуктивност се уочава у предиспозицији да се унапреди или замени функција онога што је друштво неправедно одбацило. Уметничким гестом трансформисана и побољшана историја града уписује се у оно што ће једнога дана бити институционална историја конкретног галеријског простора.

Извод из текста, који је настао 2011. године за каталог изложбе *Београдски стубови* у Дому омладине, Београд

др Маја Ћирић

his own processuality, i.e., his own artistic gesture intervening in the social body. The process preceding most of his works entails searching the streets and collecting materials, joinery thrown out of the houses, business premises and institutions. Then, their assortment, cutting – in order to obtain usable parts, and then assembling takes place as well as attaching of the 'collage' onto the previously prepared wooden constructions.

Nevertheless, this works do not represent only the part of the town whereming out of the boundaries of the institutional norms, i.e., about ms and rules, then we are talkin they came from or Nikolić's skill in transforming the material. Branislav Nikolić's intervention entails introduction of socially discarded facts into the institutions of art where they obtain new function: the status of the work of art (works: *Seacondary Architecture*, *Belgrade Pillars*, *City Mirrors*, *Superstructure*). City vibrations become resonant in a way that optimizes the society and institution in artistic and socially engaged terms.

Branislav Nikolić is not interested in passive appropriation of social facts, but in their interpretation, thus creating the work of art whose function is productive social critique grounded in recombination, recomposition and reconstruction of existing facts. Productivity is revealed in tendency to improve or change function of what has been unjustifiably abandoned by the society. The history of the town transformed and ennobled by this artistic gesture is inscribed into what one day will be institutional history of the specific gallery space.

Excerpt from the text, created in 2011 for the *Belgrade Pillars* exhibition catalog at the Youth Center, Belgrade.

Maja Ćirić, PhD

Уметничка галерија „Надежда Петровић“ | Nadežda Petrović Art Gallery

Врх цркве | Top (Church)

Уметничка галерија „Надежда Петровић“ | Nadežda Petrović Art Gallery

Уметничка галерија „Надежда Петровић“ | Nadežda Petrović Art Gallery

Convertible

Уметничка галерија „Надежда Петровић“ | Nadežda Petrović Art Gallery

Кајловање | *Shocking*, Уметничка галерија „Надежда Петровић“ | Nadežda Petrović Art Gallery

Мале скулптуре | *Small Sculptures*, Уметничка галерија „Надежда Петровић” | Nadežda Petrović Art Gallery

Уметничка галерија „Надежда Петровић“ | Nadežda Petrović Art Gallery

Бесконачни стуб | *The Endless Column*, Чачак | Саџак

Попис изложених радова | List of exhibited works

Врх цркве | Top (Church), 2017, спаљено дрво | wood,
102 x 102 x 102 cm

Мораш бити паметнији (црква, фабрика, џамија)
You Have To Be Smarter (church, factory, mosque),
2018, триптих, дрво | triptych, wood,
155 x 100 x 10 cm, сваки | each

Чисти зид | Clean Wall, 2017, сапун | hand made soap,
174 x 88 x 12 cm

Димњак (Чисти оцак) | **Chimney**, 2018-19,
сапун | hand made soap, 248 x 60 cm

Convertible | Convertible, 2019, дрво | wood,
160 x 80 x 73 cm

Мале скулптуре | Small Sculptures, 2018-19, дрво,
алуминијум, сапун | wood, aluminum, soap,
димензије променљиве | dimensions variable

Капља | Last drop, 2019, дрво | wood,
146 x 257 x 10 cm

Кајловање | Chocking, 2019, дрво | wood,
22 x 17 x 360 cm

Бесконачни стуб | The Endless Column, 2019,
керамика | ceramics, 418 cm

Четири воде | Four Waters, 2016, метал | metal,
360 x 270 x 225 cm

Четири воде | Four Waters, Чачак | Čačak

FOCUS
LESSNESS

NO TIME
PRODUCTIVE

БИОГРАФИЈЕ

БИОГРАФИЈЕ

Жолт Ковач, биографија

Рођен у Панчеву 1975. године. По свршетку Математичке гимназије у Београду 1994. године уписује Факултет ликовних уметности у Београду, одсек сликарство, на ком и магистрира 2002. године. Докторске студије уметности завршава 2016. године на Факултету ликовних уметности у Београду. Од 2000. до 2002. године похађао Школу за историју и теорију слике при Центру за савремену уметност у Београду. Ради као професор струковних студија у Високој школи струковних студија Београдска политехника. Суоснивач интернет магазина за савремену уметност Супервизуелна (www.supervizuelna.com). Свирао бас гитару у алтернативној рок групи Јарболи. Живи у Београду.

Тел: 063 83 84 940

E-mail: zolt.kovac@gmail.com

www.zoltkovac.com

facebook.com/zolt.k

instagram.com/zoltk

Žolt Kovač, Biography

Born in Pančevo in 1975. After graduating Mathematical High School, studies Faculty of Fine Arts in Belgrade, Department of Painting, where he receives his M.A. in 2002. Attended School for History and Theory of Images at Center for Contemporary Art in Belgrade from 1999 to 2001. Currently on Doctoral studies of Art at Faculty of Fine Arts in Belgrade. Works as a lecturer at Belgrade Polytechnics (Drawing, Painting, Portfolio and Presentation and Multimedia presentations). Co-founder and editor of online magazine for contemporary art Supervizuelna (www.supervizuelna.com). Played bass guitar in an alternative rock band Jarboli. Lives in Belgrade.

Tel: +381 63 83 84 940

E-mail: zolt.kovac@gmail.com

www.zoltkovac.com

[www.facebook.com/zolt.k](https://facebook.com/zolt.k)

Самосталне изложбе

2019. „Полуискоришћени непотребно јаки хардер“, Дом културе, Чачак

2018. „Полуискоришћени непотребно јаки хардер“, онлине галерија Продајне галерије “Београд”, Београд

2017. „Благи Боже, Упомоћ, Смрт и друге слике“, Уметничка галерија, Крушевац

2014. „Употреба слике > Крагујевац“, СКЦ, Крагујевац

„Употреба слике > Пожега“, Градска галерија, Пожега (септембар)

„Употреба слике > Краљево“, КЦ Рибница, Краљево

„Употреба слике > Панчево“, Галерија савремене уметности, Панчево

2013. „Употреба слике“, Шок задруга, Нови Сад

„Конференција друштвених група“, Галерија Практика, Сплит, Хрватска

„Можете купити савремену уметност“, Центар за графику и визуелна истраживања Академија, Београд

„Сјајне слике“, Ликовна галерија Културног центра Београда, Београд

2012. „Добра и лоша слика, Глупа слика, Сјајна слика“, Шок галерија Арт клинике, Нови Сад

2010. „Слике сувишних информација“, галерија Звоно, Београд, Србија

2009. „Глупе слике“, Продајна галерија Београд, Београд, Србија

2008. „Празно време“, галерија Звоно, Београд, Србија

2005. „Екранска апстракција“, галерија Културног центра, Београд, Србија

„Тележивот“, галерија Студентског културног центра, Крагујевац, Србија

2003. „Кругови у холандској амбасади“, Холандска амбасада, Београд, Србија

„Мутни“, галерија Пресс то Ехит, Скопље, Македонија

2002. „Мутни“, галерија Ремонт, Београд, Србија
2001. „Уметност је понекад право освежење“, галерија Дом омладине, Београд, Србија
 „Одабери живот“ (са Николетом Марковић), галерија Ремонт, Београд, Србија
 „Ретроспектива“, Галерија савремене уметности, Панчево, Србија

Групне изложбе

2018. Између нас. Повезивање колекција Музеја савремене уметности и Савремене галерије
 Суботица, Салон МСУБ, Београд
 Актуелна српска графичка сцена, Национална уметничка академија, Софија, Бугарска
2017. 12. Бијенале акварела, Савремена галерија Зрењанин, Зрењанин
 Collecting is Connecting / Збирка савремене уметности компаније Wiener Städtische, Кућа легата, Београд
 INTERRUPTION, Gallery Library, Лондон, Велика Британија
 „After China 2016.“, Градска галерија, Птуј, Словенија
2016. „Six Well Established Artists From The Balkans“, Gallery 106, Лондон, Велика Британија
 46. Панчевачки ликовни салон, Галерија Културног центра, Панчево
 29. Чукарички ликовни салон, Галерија 73, Београд
 „Point of View“, Gallery Library, Лондон, Велика Британија
2015. „Constellation“, Српски културни центар, Париз, Француска
2014. 27. Меморијал Надежде Петровић, Чачак
 16. Панчевачко бијенале, Панчево
 „BelgradeNow“, Шрунс, Аустрија
 „ГП2“, Галерија Прототип, Београд
 „Pingpong“, у оквиру програма “Уметност у амбасадама”, Америчка амбасада, Београд
2013. „Дани мађарског сликарства“, Graphisoft, Будимпешта, Мађарска
 „Уметничка колонија Ечка – 34. Сусрет акварелиста“, Савремена галерија Зрењанин,
 „1“, хол општине Врачар, Београд
 Мурал “Нација без музеја (Мајданпечка Монализа), у оквиру Spound and Visions фестивала, Мајданпек
 „Red Bull Curates“, у оквиру Миксер фестивал
 „Кружни пут – трећи круг“, галерија Ремонт, Београд
 „Teaser“, излози Факултета ликовних уметности, Београд
2012. „Колекција 1, изложба дела из колекције Октобарског салона“, Културни центар Београда, Београд
 „Ликовна јесен 2012“, Галерија савремене уметности – Градски музеј, Сомбор
 „Између реалног и реалности (топографија приватно/јавног простора)“, галерија Трећи Београд, Београд
 „Дијалог – изложба српских и босанско-херцеговачких графичара“, Центар за визуелна истраживања, Београд
 „Арт Салон, О’звучење“, галерија Прогрес, Београд
 „Преслишавање 3“, Ремонт, Београд
 „Ambientarte“, Pinacoteca comunale “Giovani di Gaeta”, Гаета, Италија
2011. „Documenta“, Регенсбург, Немачка
 „Панчевачка ликовна сцена, некад и сад“, Галерија савремене уметности, Панчево
2010. 23. чукарички ликовни салон, галерија 73, Београд
2009. 50. Октобарски салон, Музеј 25. мај, Београд
 „Сagefour 3“, Галерија културног центра Nicolas Salmeron, Мадрид, Шпанија
 „Сagefour 2“, Српски културни центар, Париз, Француска

- „Темпо, темпо“, галерија ФЛУ, Београд, Србија
 „The Intimate, The Infinite & The Impossible“, Магацин, Београд, Србија
2008. „Млади српски уметници“ (са галеријом Звоно), Музеј уметности, Темишвар, Румунија
 „Млади српски уметници“ (са галеријом Звоно), Национални музеј литературе, Кијев, Украјина
 „Collection“, колекција Теленора, Павиљон Цвијете Зузорић, Београд, Србија
2007. „We Would Like To Present . . .“, Уметнички музеј Тољатија, Русија
 „GPS. Unknown scenes“, Ernst Muzeum, Будимпешта, Мађарска
2006. „Keine Wunderkammer“, Хит Галерија, Братислава, Словачка
2005. „Stories from the neighborhood“, Таљинн, Естонија
 „О нормалности. Уметност у Србији 1989-2001“, Музеј савремене уметности, Београд, Србија
2004. „Challenge“, Синагога, Трнава, Словачка
 „Сан“, Галерија савремене уметности, Ниш, Србија
 „Још увек Без назива“, Југословенско бијенале младих, Вршац, Србија
2003. „Billboard Gallery Europe“, Братислава, Словачка
 44. октобарски салон, Београд, Србија
 „INOUT“, фестивал дигиталних медија, Праг, Чешка
 „Последња источноевропска изложба“, Музеј савремене уметности, Београд, Србија
 36. зимски салон, галерија „Јосип-Бепо Бенковић“, Херцег Нови, Црна Гора
2002. „Balkan konsulat“, галерија Rotor, у оквиру „Steirischer herbst“ фестивала, Грац, Аустрија
 22. меморијал Надежде Петровић, Чачак, Србија
 „ОГЛЕДАЛО БАЛКАНА : Лице-Идентитет“, Народни музеј, Краљево, Србија
 „Ада Ланд Арт“, БЕЛЕФ 2002, Ада Циганлија, Београд, Србија
 „Нишки цртеж“, Галерија савремене уметности, Ниш, Србија
 „Little Red Elephants“, галерија UKS, Осло, Норвешка
 35. зимски салон, галерија „Јосип-Бепо Бенковић“, Херцег Нови, Црна Гора
2001. „Конверзација“, Музеј савремене уметности, Београд, Србија
 „Regards projetes“ фестивал видео уметности, Музеј модерне и савремене уметности, Стразбур, Француска
 „Hollywood Life“, галерија КЦБ, Београд, Србија
 МКА, Probebetrieb, passagengalerie, Беч, Аустрија
 BREAK1, фестивал младих независних уметника, Љубљана, Словенија
 „Under Construction“, видео фестивал у оквиру „Inter Arma“ пројекта, Варшава, Пољска
2000. 41. октобарски салон, Павиљон Цвијета Зузорић, Београд, Србија
 21. меморијал Надежде Петровић, Чачак, Србија
 4. бијенале младих, Вршац, Србија
 „Relations“, панчевачко бијенале, Панчево, Србија
1999. „Railway station“, Дидимотикон, Грчка
1998. 3. бијенале младих, Вршац, Србија

Пројекти, радионице и колоније

2018. „artWORKs“, изложба током конференције Будућност рада, Фабрика, Београд
2016. CSEE Artists Field trip, Guiyang, China
2014. Учешће у пројекту „Солидарност“, организација Лице Улице, Београд
 Vienna Art Fair, представљање српске независне уметничке сцене

Учешће у семинару “РЕ:Култура”, КЦ Град, Београд

Учешће у пројекту “Нова колекција”, Београд

2013. 34. Сусрет акварелиста, Ечка

2007. 30. Сазив јаловичке ликовне колоније, Јаловик

2005. Cite International des Arts, резиденцијални боравак, Париз, Француска

„Ready 2 Exhibit”, изложба на DVDу, продукција Ремонт, Београд

„Мапирање Панчева”, мултимедијални пројекат на ЦДу, Панчево

„Art Cup”, фудбалски меч између шкотских и српских уметника, у оквиру изложбе

„Situating Self”, Београд

2002. FLUX02, акција имплементирања савремене уметности у предграђима Београда, продукција REX

Уметничка колонија ТРАБААНТ 2002, паркинг на Дорћолу, Београд

2001. FLUX01, акција имплементирања савремене уметности у предграђима Београда, продукција REX

„VIDEO – Art/Theory/Realisation/Presentation”, видео радионица, Београд-Бремен,

REX

Пројект за магазин “Прелом”, број 1, Београд

1999. VI интернационална колонија, Дидимотикон, Грчка

Награде

2014. Награда публице 27. Меморијала Надежде Петровић, Чачак

2012. Друга награда на изложби “Ликовна јесен 2012”, Сомбор

2003. Награда 36. зимског салона, галерија “Јосип-Бепо Бенковић”, Херцег Нови, Црна Гора

2002. Награда 35. зимског салона, галерија “Јосип-Бепо Бенковић”, Херцег Нови, Црна Гора

Награда на изложби “ОГЛЕДАЛО БАЛКАНА : Лице-Идентитет”, Народни музеј, Краљево

1998. Награда за мозаик “Напред”

Изложбе са групом КЛУБ ЉУБИТЕЉА УМЕТНОСТИ (Art Fun Club)

Самосталне изложбе:

2009. „We love flying art books”, СИЗ галерија, Ријека, Хрватска

Групне изложбе

2011. „Volume Collection”, Музеј модерне и савремене уметности, Ријека, Хрватска

2010. „Volume Collection”, Palazzetto Tito – Fondazione Bevilacqua La Masa, Венеција, Италија

2008. „Beyond Theory”, Sushi Gallery, Сан Диего, САД

„Beyond Theory”, WUK – Kunsthalle Exnergasse, Беч, Аустрија

„Article 23.”, ШКУЦ галерија, Љубљана, Словенија

2007. „Skip the curators, talk about artists”, Press to exit, Скопље, Македонија

2006. „Fremd bin ich eingezogen”, Kunsthalle Fridericianum, Касел, Немачка

47. октобарски салон, Београд

2005. „Challenge”, Синагога, Центар за савремену уметност, Трнава, Словачка

2003. „The Last East European Show”, Музеј савремене уметности, Београд

Бранислав Николић, биографија

Рођен 1970. године у Шапцу. Дипломирао је на Академији уметности у Новом Саду, на одсеку сликарства, 1996. године. Магистрирао је на академији Dutch Art Institute, Еншеде, Холандија, 2001. Магистрирао на Академији уметности у Новом Саду, 2002. Селектор је Јаловичке ликовне колоније од 2002. године. Бави се скулптуром, сликарством, дизајном и кустоским радом. Живи у Београду.

Branislav Nikolić, Biography

Born 1970 in Šabac, Serbia. He graduated from the Academy of Fine Arts in Novi Sad, Serbia, the department of painting, in 1996. He received postgraduate degrees from the Dutch Art Institute, Enschede, the Netherlands in 2001 and from the Academy of Fine Arts in Novi Sad, Serbia in 2002. From 1995 he is a member of the Association of Fine Artists of Serbia. From 2002 he is selector for the Jalovik Art Colony. He works in sculpture, painting, design and as a curator. Branislav Nikolić has exhibited his works independently and together with other artists, both at home and abroad. He lives and works in Belgrade, Serbia.

www.branislavnikolic.net

www.dailydrawingfeed.blogspot.com

Самосталне изложбе и пројекти

- 2019. You'll Make Sence Whan you Find a Horizon (са Домингосом Октавијаном), галерија Хестиа, Београд
- 2018. Te Huur (са Џесијем Сигелом), Edition Populaire, Антверпен, Белгија
- 2017. Обичан дан, галерија Културног центра, Шабац
- 2016. Superstructure, салон Музеја савремене уметности, Београд
Airlab Spring Exhibition, (са Су Томесен), галерија Зета, Тирана, Албанија
- 2015. Градска огледала, галерија Степениште, Шуматовачка, Београд
Џунгла, сладолед и тачке, галерија Прототип, Београд
- 2013. Секундарна архитектура, Урбан инкубатор, галерија Магацин, Београд
Scream from Nature (са Лизом Вулф), хепенинг, Much 150 Celebration, Осло, Норвешка
- 2012. Увек може боље, Галерија 73, Београд
- 2011. Београдски стубови, галерија Дома омладине, Београд
твоји цртежи су као оне Теслине линије поред мог пејзажа! (са Селманом Тртовцем), КЦ Град, Београд
- 2010. Visa to Transit (са Иваном Грубановом и Николом Марковићем), галерија Култер, Амстердам, Холандија
Слике цртежи и колачи, галерија Сопот
Слике, цртежи и колажи (са Александром Димитријевићем), Нова галерија, Београд
- 2008. Слике, цртежи и колажи, галерија Културног центра, Горњи Милановац
- 2007. Објекти, слике, АЦ Брајић, Шабац
- 2002. Дневници 98–02, галерија Златно око, Нови Сад
- 2001. Collection/Asia, галерија Фастартс, Турку, Финска
- 1999. INVISIBLE, галерија СКЦ-а, Београд Collection 98–99, АК12, Еншеде, Холандија
- 1998. Десет великих слика, зграда старе Обнове, Шабац
Десет великих слика, галерија СКЦ-а, Београд, Србија
- 1996. Радови на папиру (са Слободаном Пеладићем), Нова галерија, Шабац
Флаша, галерија Трибине младих, Нови Сад
- 1995. Слике, галерија Пинки, Земун
- 1994. Мала пролећна изложба, галерија Хол, Нови Сад
- 1993. Колажи на зиду, Камичак, Шабац

Групне изложбе – избор

2019. Столица за Георге Дожу (са Микијем Велицовим), Consularart, Георге Дожа парк, Темишвар, Румунија
рад и сећање, 63. Октобарски салон, Шабац, Србија
Landscape Revisited 8, ленд арт фестивал, Дубравица, Словачка
Српске лепе уметности 2, Оставинска галерија, Београд
Моја умјетност је моја стварност, МСУВ, Нови Сад Hellfire, галерија Дрина, Београд
2018. Моја умјетност је моја стварност, Мали салон ММСУ, Ријека, Хрватска
Color Lucida, галерија Српског културног центра, Париз, Француска
Black and White, and Re(a)d All Over, Galleria Huuto Jätkäsaari, Хелсинки, Финска
In Another Place, Терминал уметнички и музички фестивал, галерија КЦ Лаза Костић, Сомбор Voyage: Путовање
кроз савремену српску уметност, China Art Museum, Шангај, Кина
2017. Art Encounters, Темишвар, Румунија
Universallowed, Turnul Fabricii de Baterii, Темишвар, Румунија
Унутарње миграције, галерија Поола, Пула, Хрватска
OMI Art Residency, Гент, Њујорк, САД Plat-Forms, Планета, Њујорк, САД
Унутарње миграције, национални музеј Црне Горе, галерија Атеље Дадо, Цетиње, Црна Гора
Еквилибријум, Лука Београд, Београд, Србија
2016. TICA Airlab 2016 Exhibition, галерија Миза, Тирана, Албанија
Братство и јединство, У знак дерегулације, галерија Das Haus der Architektur, Грац, Аустрија Teatri i Gjelbërimit,
галерија ФАБ, Тирана, Албанија
Унутарње миграције, галерија Дуплекс, Сарајево, БиХ
2015. Констелација, Српски културни центар, Париз, Француска Local Municipalitie, галерија Висуал контакт, Орадеа,
Румунија Pop Up 19, Осијек, Хрватска
Афирмација, 37. Салон архитектуре, Музеј примењених уметности, Београд
2014. Ко то тамо пева, 27. Меморијал Надежде Петровић, Чачак
Пинг Понг, нова уметност у амбасадама, Америчка резиденција, Београд
2013. Од-до, галерија Магацин, Београд
34. и 35. сазив ЈЛК, галерија Трећи Београд, Београд
34. сазив уметничке колоније Ечка, Савремена галерија Зрењанин Haleb Yugo, галерија 16Б, Цирих, Швајцарска
2012. Скуп 3, Нова галерија, Београд
2011. Landscape Revisited, Дубравица, Словачка
Spring Serbian Salad, галерија Lukas Feichtner, Беч, Аустрија Nature and Art, Кућа легата, Београд
Миксер, силоси Житомлина, Београд
2010. Nature and Art, Народни музеј, Ваљево
Миксер, силоси Житомлина, Београд
Арте Модерно Еуропео, Кућа легата, Београд
2009. Bank on Art, Торонто, Канада
Фасцинирајућа геометрија, Магацин, Београд
Торте, слике, Ноћ музеја 05, излог Робне куће Београд
2008. Политике другог, Колектив, Народни музеј, Шабац
2007. Art for Aid, Zuider Kerk, Амстердам, Холандија
АК 47 улична акција, New Remote/Колектив, Ноћ музеја 04, Шабац, Београд Velada de Santa Lucia, New Remote,
Марциабо, Венецуела
Songs of the Apocalypse, New Remote, галерија Арт Мур, Монтреал, Канада

2006. Postcards, салон МСУ, Београд
 50 година Октобарског салона у Шапцу, Народни музеј, Шабац
 Добитници награде Игор Белохлавек, Галерија Културног центра, Шабац
2005. Ноћ музеја 01, павиљон Цвијета Зузорић, Београд
2004. Измештање, Музеј на отвореном, Каленић и галерија Звоно, Београд
2003. БЕЛЕФ 03, Београд
2002. Time Codes, 5. бијенале младих, Вршац
 Укрштања, 10. бијенале визуелних уметности, Панчево
2001. Label Flashing Event, New Remote, СКЦ, Београд
 42. октобарски салон, Београд
2000. Парадокси времена, 4. бијенале младих, Вршац
 hah!, изложба скулптуре у слободном простору, Лахти, Финска
 Kunstdocument 2000, Еншеде, Холандија
1999. Интеракција, галерија СКЦ-а, Београд
 You are here, вила Weiner, Охтруп, Немачка

Резиденције

2019. Periferna Centrum, Дубравица, Словачка
2018. Музеј модерне и савремене уметности, Ријека, Хрватска
2017. OMI Art Residency, Гент, Њујорк, САД
2016. Центар за савремену уметност, Тирана, Албанија
2011. Periferna Centrum, Дубравица, Словачка
- 2000-19. Јаловчка ликовна колонија, Јаловик, Србија

Награде

2015. Признање Салона архитектуре у категорији Експеримент, Музеј примењених уметности, Београд
2015. Награда Мара Лукић Јелесић Удружења ликовних стваралаца Шапца за допринос уметности
2014. Награда публике на Меморијалу Надежде Петровић у Чачку
2013. Прва награда Октобарског салона у Шапцу
2008. Награда Мара Лукић Јелесић Удружења ликовних стваралаца Шапца
1995. Прва награда Октобарског салона у Шапцу
1994. Награда из фонда Игор Белохлавек за најбољег младог уметника, Шабац
1992. Прва награда Октобарског салона у Шапцу

ПРЕЖИВЕТИ РАД

Жолт Ковач и Бранислав Николић
12. 12. 2019 - 31. 01. 2020.

Организација изложбе и издавач каталога

Уметничка галерија „Надежда Петровић“ Чачак
www.nadezdapetrovic.rs

Главни и одговорни уредник

Бранко Ћаловић, директор

Уредник каталога

Марија Радисавчевић

Кустос изложбе

Марија Радисавчевић

Текстови у каталогу

Марија Радисавчевић, Жолт Ковач, др Маја Ћирић

Превод на енглески

Ванда Перовић (текст Марије Радисавчевић)
Јелена Стојановић (текст Жолта Ковача)
Јасмина Перовић Зечевић (текст Маје Ћирић)

Лектура

Слободан Николић

Фотографије

Миленко Савовић, Бојан Пајић, уметници

Графички дизајн и припрема

Миленко Савовић

Техничка реализација изложбе

Владимир Зорић, Стефан Пантелић

Штампа АСЕСО доо, Чачак

Тираж 400

Чачак, 2019.

ГРАД ЧАЧАК

Република Србија
Министарство културе и информисања

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Ковач Ж.(083.824)

75.071.1:929 Николић Б.(083.824)

73/76(497.11)"20"(083.824)

ПРЕЖИВЕТИ рад = Surviving work : Жолт Ковач, Бранислав Николић :
Уметничка галерија "Надежда Петровић", Чачак, [12.12.2019 - 31.01.2020] /
[текстови у каталогу Марија Радисавчевић, Жолт Ковач, Маја Ђирић] ; [превод
на енглески Ванда Перовић, Јелена Стојановић, Јасмина Перовић Зечевић] ;
[фотографије Миленко Савовић ... [и др.]]. - Чачак : Уметничка галерија "Надежда
Петровић", 2019 (Чачак : АСЕСО). - 64 стр. : илустр. ; 23 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Текст штампан двостубачно. - Тираж 400.
- Жолт Ковач : биографија: стр. 56-59. - Бранислав Николић : биографија: стр.
60-62.

ISBN 978-86-83783-92-2

1. Ковач, Жолт, 1975- [уметник] [фотограф] 2. Николић, Бранислав, 1970-
[уметник] [фотограф]

а) Ковач, Жолт (1975-) -- Изложбени каталози б) Николић, Бранислав (1970-) --
Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 281941260

Графичко решење корице је редицајн првих каталога изложби
Меморијала Надежде Пејровић и Награђених уметника на *Меморијалима*.

ISBN-13: 978-86-63763922

9 788683 783922